

KLASİK TÜRK ŞAIRLERİNİN GÖZÜYLE MEYVELER

Yavuz BAYRAM *

ÖZET

Bu yazında, “nar”dan başlanarak, tespit edilen diğer meyvelerle ilgili tanımlar, sayısal veriler, değişik öğelerle ilişkilendirilmelerinde başvurulan yöntemler, anlam çerçeveleri; ilgili beyitlerin tahlillerine dayanılarak ortaya konulmuştur. Bu anlamda ilk olarak nar incelenmiştir. Narın ardından incelenen Türkçe divanlarda geçtikleri beyitlerin sayısıyla orantılı olarak, “*bâdem, şeftâli, elma, portakal...*” gibi meyveler üzerinde durulmuştur.

Anahtar kelimeler: divan şairleri, meyveler, anlam çerçevesi.

FRUITS by POINT of VIEW of THE DIVAN POETS

ABSTRACT

In this article starting from “pomegranate”, the explanations and the numerical values related with the defined flowers, the methods used in comparison with several elements and rose have been defined basing on the analysis of the related couplets. In this meaning firstly pomegranate has been analisied. Later, the fruits such as “almond, peach, apple, orange...” have been mentioned considering the numerical data related with these elements.

Key words: divan poets, fruits, signification frames.

Giriş

Şüphesiz meyveler, Osmanlı devrinde olduğu gibi, özellikle ekonomileri tarıma dayalı toplumlar açısından son derece önemlidirler. Bir çiftçinin gözünde meyvelerin çok farklı anamlar taşıması gibi, başka herhangi bir mesleğe mensup bir kimsenin gözünde de farklı bir anlam ifade etmesi, son derece doğaldır. Elbette bunlar kadar doğal olan başka bir bakış açısı da şairlerinkidir. Nitekim bu makalede, özet hâlinde de olsa, meyvelerin divan şairlerinin bakış açısından değerlendirilmelerine¹ yer verilecektir.

Verilen örneklerden de anlaşılacağı gibi, divan şairlerinin meyvelere bakış açları; genellikle şairâne yaklaşımlara, soyut ve somut unsurlarla ilişkilendirmelere, benzetmelere ve bağıdaştırmalara dayalıdır. Bununla birlikte şurası asla gözden kaçırılmamalıdır ki divan şairleri, meyvelerden bahsederlerken, daima onların *tat, yetişme şartları, doku, koku, şekil* ve *renk* gibi insanlar açısından ilgi çekici bitkisel özelliklerile ve faydallarıyla uyumlu olmaya son derece özen göstermişlerdir.

Kısaca söylemek gerekirse divan şairleri, insanlar için pek çok açıdan yararları bulunan meyveleri, hem bu yararları hem de bu yararlarıyla bağlantılı olarak soyut ve somut pek çok değişik unsurlarla ilişkilendirilerek şiirlerine yansıtmışlardır.

Klasik Türk Şiirinde Meyveler

Klasik Türk şiirinde meyve anlamına gelmek üzere *mîve, bâr* ve *semer* gibi kelimeler kullanılmıştır. Bu kelimelerle daha çok olumlu ve soyut öğeler arasında bağıdaştırma yapan divan şairleri, şiirlerinde pek çok meyve ağacına ve bu ağaçların meyvelerine yer vermişlerdir.

Nâr, Enâr, Rümmân, Gülnâr (Nar) (نار, انار, نار): Klasik Türk şiirinde en çok geçen meyve olan nar, daha çok *kirmızının değişik tonlarında bulunan küçük, sulu ve tatlı taneli yuvarlak meyveleri, bu meyvelerin küçük tanecikleri ve renkli çiçekleri* açısından dikkat çekmiştir. Bu özellikler; narın sevgilinin yüzü, yanağı, sînesi, ağızı, dudakları, göğüsleri ve kirpikleriyle; âşığın gözü, gözbebeği, gözyaşı ve kanlı başıyla ve *nîze, mızrak, yâkût, la'l, dür, ahker, şu'le, şerâr,*

* Yrd.Doç.Dr Hitit Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü (yavuzebrar@gmail.com).

¹ Bu konuda sayıca yeterli olmasa da bazı önemli çalışmaların bulunduğu hatırlatmakta yarar vardır: Karahan 1980, 55-63; Mermer 1985; Yıldız 1990; Çağlayan 1990; Demirel 2000; Erdoğan 1989; Doğan 1995, 70-74; Aybet 1989; Şimşek (Kartal) 1994; Gökyay 1993, 9-13; Özel 1981; Çetindağ 2002, 171-182.

Örnekler

Hüsünün bâğından ol kim <i>nâr</i> alır	
<i>Nâr</i> alır sanır velîkin <i>nâr</i> alır	Cem Sultan
Cigerde cem olalı kanlı kanlı peykânın	
Derûn-ı sînemi gördüm <i>enâra</i> benzettim	Necâtî
Bir yüzün görse gözüm bin la‘l-i <i>rümmânî</i> döker	
Sad-hezârân zahm-i tîsyeyle verir kan cevherin	Hayâlî

Bâdem (Bâdâm) (بادام, بادم): Klasik Türk şiirinde sık kullanılan meyvelerden olan bâdem, bol ve renkli çiçekler açması, iki içli olması, yağ ve şekerleme yapımında kullanılması ve şekli açısından değerlendirilmiştir. Bu özellikleriyle bağlantılı olarak klasik Türk şiirindeki temel işlevi, sevgilinin gözleriyle benzerliğine dayanır. Ayrıca bâdbân (yelken), beden, boy, gözyaşı, gümüş, pirehen, habs ve sevgili ile de ilişkilendirilmiştir.

Örnekler

Bâdedir la‘lin lebin mestânedir nergislerin
Bezm-i hüsnün zînet etmiş piste bir *bâdem* iki Necâtî
Olicak yâr gibi dilber-i şîrîn-harekât
Teni pâlûde-i ter gözleri *bâdâm* olsa Bâkî
Olsa ger nâmiye feyz-i nazarından sîrâb
Cesm-i âhû bitirir bâğda nahl-i *bâdâm*

Şeftalü (Şeftali): Klasik Türk şiirinde sık geçen meyvelerden biri olan şeftali, daha çok güzel kokulu, sulu ve lezzetli, yuvarlak, kırmızı tonlarındaki meyvesi açısından değerlendirilir. Sevgilinin dudağı ve búse ile özdeşleştirilmesi; ayrıca öpme izi, yanak, gazel, kadeh, ferruh gibi öğelerle ilişkilendirilmesi de bu özelliklerinden kaynaklanır.

Örnekler

Boyun ki serv-i çemendir yemişi <i>şeftâlû</i>	
Bu lezzet ü bu halâvet semerde buluna mı	Şeyhî
Yiyeli sengini ol lebleri <i>şeftâlûnun</i>	
Bitti şâh-ı bedenimde niçe âlû-yı siyâh	Nevîî
Bûseden gül gül olup ‘âriz-ı âli dönmüş	
Gögerüp sîb-i zenahdan gül-i <i>şeftâlûya</i>	Nedîm

Elma, Alma, Sib (الْمَاء, الْمِهْ): Divanlarda sık rastlanan meyvelerden olan elma; güzel kokulu, sulu, lezzetli, yuvarlak ve daha çok kırmızı renkli olan yuvarlak biçimli meyveleri nedeniyle dikkat çeker. Doğal olarak bu özellikleri, klasik Türk şiirinde sevgilinin çenesi (*gabgab*, *zenehdân*, *zekân*) için temel bir benzerlik ögesi olarak değerlendirilmesinde etkilidir. Ayrıca aşığın vanağı ve gözleri, *ümîd*, *mîhr ü mâh* (*gunes* ve *ay*) ve *vervüyü* ile de ilişkilendirilmiştir.

Örnekler

Gülşen-i hüsnünde çün humrâ-yı la'lindir lebi	
Yaraşır ger <i>sîb</i> -i sîmîndir der isem gabgabı	Cem Sultan
Hansi bâgün var bir nahli ol kadün tek bârver*	
Hansi nahlin hâsili <i>sîb</i> -i zenâhdânınca var	Fuzûlî
Çeh degil <i>sîb</i> -i zenehdânında yer kalmış Nedîm	
Zâhm-i engüşt-i niğâh-ı intihâbından senin	Nedîm

Nârenc, Turunc (طُرْنَج, تارنج): Bu iki kelime, beyitlerde genellikle *portakal* anlamında kullanılmıştır. *Yuvarlak şekli ve turuncu rengi* gibi bitkisel özellikleri; klasik Türk şiirindeki anlam çerçevesinin (Bkz. Aksan 1993, 1995; Bayram 2001) *sevgilinin göğüsleri (pistân)*, *çenesi (gabgab)*, *yanağı, elbiseleri; aşığın gözleri, külâh, ay, güneş, yıldız, lâle, beniz* ve *âşık* gibi öğelerden oluşmasında etkili olmuştur.

Örnekler

* Bu misranın Akyüz (1990), İpekten (1996) ve Mazioğlu (1986) tarafından hazırlanan kaynaklardaki şekillerinde vezin açısından bir problem dikkat çekmektedir. Yukarıdaki hâlinde de ‘bir’ kelimesinde bir zihaf görünmektedir.

Görüp pistânların bildim kemâlin gülbedenlikte
Turunc ammâ ki bilmem nice bitmiş yâsemenlikte Nedîm
 Gülbeşeker dudağı yanağı *nârenc ü nâr*
Haste ciger olmuşam nâr durur sevgilim Karamanlı ‘Aynî
 Şî‘r-i Yahyâ'nın nihâl-i tâzedir her misra‘ı
Encüm-i şehlâ gibi ucunda var yer yer turunc Taşlıcalı Yahyâ
Ayva, Eyvâ, Bih (أيوا، إيوا): Sarı renkli ve yuvarlak olmasından dolayı, klasik Türk şiirinde en çok aşığın yüzü ile ilişkilendirilmiştir. Aşığın yanağı, sevgilinin çenesi, güneş ve ayla ilişkilendirilmesi de aynı özelliklerinden kaynaklanır. Ayrıca divan şairleri, eyvâ kelimesini çoğu zaman tevriye ve îhâmlî (eyvâh, eyva/ayva) kullanmışlardır.

Örnekler

Vermeyip berfe zarar vâhime-i hîfzîndan
 Kala berf içre nihân penbede gûyâ *ayvâ* Nâbî
 Ne nârencât yazmış dûd-ı hattı nâr-ı haddinde
 Yüzüm rengin müşâbih etti *eyvâ* ile nârence Zâtî
 Eder ‘âşik egerçi ketme kûşîş sûz-ı pinhânın
 Veli rûyundaki bu reng-i *ayva* yâ ne âyâ ne Nâbî

Piste (Fıstık) (فستق): Klasik Türk şiirinde sıkça kullanılan bir meyvedir. Küçük olması, kavrularak kabuğunun çatlatılması ve lezzetli olması; sevgilinin dudağı ve ağızı için temel bir benzerlik ögesi olarak değerlendirilmesinde etkili olmuştur.

Örnekler

Cem leb-i mey-gûnuna dil vereli ey *piste-leb*
 Durmadan kanlı yaşı bu çeşm-i giryândan tamar Cem Sultan
 Ağzın bifaklar açmaya sohbette *pistenin*
 Kim leblerine gonca-i handân olur harîf Necâtî
 Hasret-i mûy-i miyânînla eyâ *piste-dehen*
 Korkaram Zâtî'yi mûlk-i ‘ademe gönderesin Zâtî

Hurma, Rutab, Nahl (نخل ، رطب ، خرما): Küçük, etli, lezzetli bir meyve olması ve fidanı; divan şairlerinin hurmayı başta sevgilinin dudağı olmak üzere, *dilber*, *tesbih* ve sevgilinin boyu ile ilişkilendirmelerine sebep olmuştur.

Örnekler

Yüzün görene erse n'ola la‘l-i şeker-hâ
 Erzân olur ey şîr-dehen Ka‘bede *hurmâ* Necâtî
 Ağzım suyu akar göricek şekerîn lebin
 Sun bâri la‘lin ağzîma *hurmâ-yı* ter gibi Cem Sultan
 Sanman aceb *rutab* yerine verse la‘l-i ter
 Nahli ki kan yaşı ana neşî ü nemâ verir Fuzûlî

‘Unnâb, Hünnâb (Çiğde) (عناب): Hünnâbin klasik Türk şiirindeki temel işlevi, sevgilinin dudağı ile benzerlik göstermesine dayanır. Buna hünnâbin meyvesinin küçük, leziz ve renkli olması sebep olmuştur.

Örnekler

Alınıptır lâle rengi ol gül-i sîrâbdan
 Kuruyuptur la‘l kanı ol iki ‘unnâbдан Necâtî
 Bezm-i meyde nukle el sunmaz hemân ancak Nedîm
 Dilberin ‘unnâb-ı la‘lin çeşm-i bâdâmın bilir Nedîm
 Parmakları ucunu ki hînnâlamış nigâr
 ‘Unnâba benzemiş ki asılır budak budak Mesîhî

Kays, Kaysı (Kayısı) (قصي ، قيس): Klasik Türk şiirinde nadir görülen meyvelerendir. Daha çok *leziz* ve *yumuşak* bir cennet meyvesi olarak, sevgilinin *tatlı dudağı* ile ilişkilendirilir.

Örnekler

Kaysı-yı la‘l-i dost Mesîhî ne hûb olur
 Kim yok anın yırı ile aslâ çekirdeği Mesîhî
 Bu *kaysı* bâğ-ı cennette bitiptir diye ey servim

Eger ‘unnâb-ı la‘linden ala tâtâr şeftâlû

Zâtî

Fındık, Funduk, Bunduk (فندق , بندق): Nâdir geçen meyvelerden olan findik, *küçük ve yuvarlak* şeklärinden dolayı genellikle yıldızlarla ilişkilendirilmiştir.

Örnekler

Funduklara sitâreler altın varak sarıp

Necâtî

Ta‘lîmhânese anın attılar nişân

Funduklar olup giceler etfâle kevâkib

Nev‘î

Mecliste gümüş sini idi mâh-i şeb-ârâ

Emrûd (Armut) (امرود): Klasik Türk şiirinde çok az rastlanan meyvelerdenidir. Gerçek anlamı yanında, şeklärinden dolayı *boyun ve testi* için benzerlik ögesi olarak kullanılmıştır.

Örnekler

Emrûd şeklär olmaz idi ey nihâl-i lutf

Necâtî

Olmasa bâğ-ı saltanatında semer nişân

Alma vü emrûd enâr encir turunclar bî-hisâb

Cem Sultan

Funduk u piste mevîz ü meyveler elvândır

Erik, Âlû (اریک , الو): Klasik Türk şiirinde çok az rastlanan meyvelerden olan erik, mayhoş ve ekşimsi tadi ve olgun hâlindeki siyah rengi açısından, şeftali ile tezat oluşturacak şekilde kullanılmıştır.

Örnek

Eriklerle yüzün zeyn et anı ayvâ ile gönder

Zâtî

Eger la‘linden alma isteye ağıyâr şeftâlû

Lîmûn, Leymôn (Limon) (ليمون): Sarı renkli olmasından dolayı limon, klasik Türk şiirinde *âşığın benzi, çehresi ve sevgilinin elbisesi* için benzerlik ögesi ve niteleme sıfatı olarak kullanılır.

Örnek

Giyiptir câme-i lîmonî gûyâ kim iki merdüm

Zâtî

Sararmış za‘f-ı tebden gözleri ey Zâtî cânânum

Kirâs (Kiraz) (Kiraz): Kiraz, klasik Türk şiirinde *şekil, renk* ve *tat* açısından sevgilinin dudağı için benzerlik ögesi olarak değerlendirilir.

Örnek

‘Âşık ki nakş eder dil-i pür-cûşa la‘lini

Nedîm

Gûyâ kirâs dânesidir kim şarâba kor

Hanzal (Ebucehil karpuzu) (حنظل): Çok acı tadiyla bağlantılı olarak, klasik Türk şiirinde daha çok olumsuz kavramlarla birlikte ve şekerle tezat oluşturacak biçimde kullanılmıştır.

Örnek

Semûm-ı kahr-ı cihân-sûzı esse gülzâra

Nâbî

Olur ‘usâre-i hanzal zamîr-i gülde gülâb

Vişn (Vişne) (وشنہ , وشن): Şekil, tat ve renk açısından, sevgilinin dudakları için benzerlik ögesi olarak değerlendirilmiştir.

Örnek

Ne gam sâkî eger sahbâ dükense âb hâzırdır

Nâbî

Senin zemzemleyip de sundugun vişnâbdan kalmaz

Cevz (Ceviz) (جوز): Kabığının kırılıp içinin yenmesi nedeniyle, fistık ve bâdemle ilişkilendirilmiştir.

Örnek

Cevzden kıymet ü lezzette fûzûndur piste

Nâbî

Var tesellîleri hâlince tenük-‘ayşaların

Dut, Tut (دوت , توت): Yumuşak ve lezzetli bir meyve olması itibarıyla sevgilinin yanağı; yeşil yaprakları itibarıyla da *ipek böceği* (kirm-i pîle) ve *elbise* (libâs) ile ilişkilendirilmiştir.

Örnek

Zihî sâni‘ ki eyler berg-i tut u kirm-i bed-bûdan

Nâbî

Libâs-ı iftihâr-ı şehriyârân atlas u dîbâ

İncir, Encir, Tîn (انجیر , تین): İstisnâ ölçüde az kullanılan meyvelerden olan incir, hem gerçek anlamıyla hem de içindeki küçük tohumcuklarının yıldızlarla benzerliği açısından dikkat

Örnek

Eylese şân u şukûhi zu‘afâya imdâd

Kûh-ı Elburz'e satar kevkebe tohm-ı encîr Nâbî

Şemâme, Kelek (Kavun) (شمامه): Klasik Türk şiirinde çok az geçen kavun, daha çok olgunlaşmamış hâliyle ve olumsuz çağrımlarla değerlendirilmiştir.

Örnek

Bilmem ne sihre başladî câdû-yı zülfü kim

Boynunu yâr ‘add eder oldu şemâmeler Nâbî

Zeyt, Zeytûn (Zeytin) (زيتون ، زيت): Klasik Türk şiirinde çok az geçer. Kurân-ı Kerîm'de geçmesi ve oruç açmada kullanılması açısından dikkat çekmiştir.

Örnek

Tîne kasem etti Hak yazdı bu zeytûnu rak

Tûr iledir her sebak gel bana gel bana Karamanlı Aynî

Mûz, Mevîz (موز ، مويز): Taranan divanlarda tek beyitte tespit edilen muz, gerçek anlamıyla lezzetli ve renkli bir meyve olarak kullanılmıştır.

Örnek

Alma vü emrûd enâr encir turunclar bî-hisâb

Funduk u piste mevîz ü meyveler elvândır Cem Sultan

Sonuç ve Değerlendirme

Göründüğü gibi taranan divanlarda pek çok meyveye, bütün bitkisel nitelikleriyle uyumlu olacak biçimde, yer verilmiştir. Aşağıdaki tabloda bu meyvelerle ilgili özet niteliği taşıyacak bir sözlük çalışmasına yer verilmiştir.

Tablo 1: Klasik Türk şiirinde Tespit Edilen Meyvelerle İlgili Sözlük Çalışması (Bayram 2001, 647)					
Adı	İmlâ	Diger Adları-1	Diger Adları-2 (Halk Arasında)	İngilizcesi	Latince
Âlû	الو	Erik	Şeftali	Plum	Prunus domestica
Bâdem	بادم ، بادم	Bâdâm	Bayam, Bayan, Boçça, Payam	Almond	Amygdalus communis
Bih	ب	Eyvâ, Bihî	Ayva	Quince	Cydonia vulgaris
Cevz	جوز	Ceviz	Ceviz, Koz, Yandak	Walnut	Juglas regia
Emrûd	امرود	‘Amrud, Emrût	Kereviz	Pear	Pirus communis
Encîr	انجیر	Encîre, Încîr, Tîn	Încir	Fig	Ficus carica
Tîn	تين				
Funduk	فندق	Binduk, Bunduk	Findik	Hazelnut	Corylus avellana
Hanzal	حنظل		Ebûcehil karpuzu, Açı elma, İt hiyari, Açı hiyar	Hot cucumber	Citrullus colocynthis
Hurma	خرما	Rutab, Temr, Nahâl	Hurma, Şeker ağacı	Palm, Palmiye	Phoenix dactylifera
Kaysı	قيسي ، قيص	Kays	Kayısı, (Zerdali), Zerdali aşması, Fışfış, Sarı erik	Apricot	Armeniaca vulgaris
Kirâs	كراس		Kiraz	Cherry	Cerasus microcarpa
Lîmûn	ليمون	Lîmû, Leymôn	Limon	Lemon	Citrus limonum
Mevz	موز	Mûz	Muz	Banana	Musa sapientum
Nâr	نار	Enâr, Rümmân, Gülnâr	Nar	Pomegranate	Punica granatum
Nârenc	نارنج	Turunc, Nâreng	Portakal, Ağaç kavunu, Greyfurt, Altintop, Turunçiller	Citrus fruits	Citrus aurantium amara
Piste	پسته	Fustuk	Fistik, Günar, Kûner, Küner, Çam	Peanut, Pistachio	Pinus pinea
Sîb	سیب	Sîv, Tuffâh, Alma	Elma	Apple	Malus sylvestris, orientalis
Şeftâlû	شتفالو	Şeftâlû	Şeftali	Peach	Persica vulgaris
Şemâme	شمامه	Kelek	Yabâñî Kavun, Şal Kabagi		Cucumis trigonus

Tût	توت	Dût, Tûd	Dut	Mul(berry)	Morus alba
'Unnâb	عَنْبَاب		Hünnap, Çiğde, Çiye	Lotus	Zizyphus jujuba
Vişne	وشن	Vişn	Vişne	Morello Sour cherry Black cherry	Cerasus vulgaris
Zeytûn	زَيْتُون	Zeyt		Olive	Olea europaea

Meyvelerle ilgili beyitlerin taranan 26 Türkçe divana göre dağılımlarını ifade eden sayısal değerler aşağıdaki tablo ve grafiklerde karşılaştırmalı olarak verilmiştir:

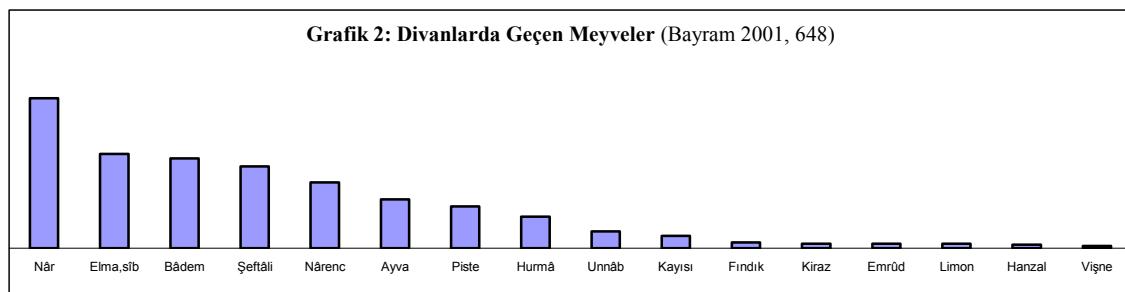
Tablo 2: Meyvelerin Divanlara Göre Dağılımı (Bayram 2001, 648)²

	SY	CS	KA	MS	MH	AD	NC	AM	BK	FZ	HY	HL	NV	TY	ZT	NF	NB	MZ	KF	FK	NŞ	SK	ŞE	Şİ	ND	ŞG	T		
Nâr,enâr, rûmmân,gûlnâr	4	5	4	2		1	10		7	1	8		8	2	32	3	15	5	2	3	1			5	4	10	132		
Elma,sib	1	10	6	1	1		14		4	1	2	4	10	5	7		3	1	1		1	1			7	3	83		
Bâdem	1	6	3	1			5	2	5	1	3		12	2	10	3	9	1	1		1			2	7	4	79		
Şeftâli	1	7	7	1	4		2	1	5		3	2	2		25		2				1	1		3	5		72		
Nârenc, turunc		5	4				8		4		5		7	7	1	2	1	1			1	6	5	1		58			
Ayva		3	5	2			5		3		2	1	3	4	10		4	1									43		
Piste	2	10	4				9			1	1			1		8								1		37			
Hurmâ		6	4	2			2	1		1	2	1	1		3		3			1			1			28			
Unnâb	1	3		1			5	1							1	1								2			15		
Kayısı		1		3			2		1					3											1			11	
Fındık	1						1						1	2											5				
Kiraz													1	2							1			1	4				
Emrûd	1						1							1											1	4			
Limon	1							1		1				1											4				
Hanzal															2									1		3			
Vişne														1									1		2				
İncir	1													1										2					
Ceviz														2										2					
Dut															1		1							2					
Muz		1																						1					
	10	61	37	13	5	1	64	5	30	5	27	8	37	20	103	7	57	9	5	4	4	2	1	14	31	26	586		
							191						235							88				72					

Grafik 1: Meyve Adı Geçen Beyitlerin Divanlara Göre Dağılımı (Bayram 2001, 648)

² Tablodaki kısaltmalar: SY: Şeyhî, CS: Cem Sultan, KA: Karamanlı Aynî, MS: Mesîhî, MH: Mîhrî Hatun, AD: Adlî, NC: Necâtî, AM: Amrî, BK: Bâkî, FZ: Fuzûlî, HY: Hayâlî, HL: Helâkî, NV: Nev‘î, TY: Taşlıcalı Yahyâ, ZT: Zâtî, NF: Nefî, NB: Nâbî, MZ: Mezâkî, KF: Kafzâde Fâ’ızî, FK: Fehîm-i Kadîm, NŞ: Neşâtî, SK: Sükkerî, ŞE: Şeyhüislâm Es‘ad, Şİ: Şeyhüislâm İshak, ND: Nedîm, ŞG: Şeyh Gâlip.

Tablo ve grafiklerdeki verilerden yola çıkarak, klasik Türk şiirindeki meyvelerle ilgili şu değerlendirmelerin yapılması mümkündür:

1. Taranan divanlarda en çok dikkat çeken meyve *nar* olmuştur. *Elma, bâdem, şeftali* ve *portakal* da klasik Türk şiirinde sıkça rastlanan meyveler arasında sayılabilir. Bu anlamda üçüncü grubu *ayva, fistik, hurma, hünnap* ve *kayısı* oluşturmaktadır. Klasik Türk şiirinde en az rastlanan meyveler ise *fındık, kiraz, armut, limon, hanzal, vişne, incir, ceviz, dut* ve *muzdur*.
2. Toplamladıktır verilere bakıldığında, içinde herhangi bir meyve adının geçtiği beyit sayısı açısından, en verimli dönemin *16.yüzyıl*, en verimsiz dönemin ise *17 ve 18.yüzyıllar* olduğu görülmektedir. Şiirlerinde meyvelerden en çok söz eden divan şairleri *Zâtî, Cem Sultan, Nâbî* ve *Necâtî Bey*'dir.
3. Klasik Türk şiirinde çok sık geçen meyvelerin dağılımlarıyla ilgili veriler, tüm bitkilerle ilgili verilerle uyum hâlindedir. Buna karşın az kullanılan meyvelerle ilgili verilerin zaman zaman değişik dönemlerde kümelendiği görülmektedir.
4. Meyvelerle ilgili toplam beyit sayısı, bitkilerle ilgili toplam beyit sayısı içinde oldukça küçük bir bölüm tutmaktadır. Bir başka deyişle meyveler, klasik Türk şiirinde ağaçlara, özellikle de çiçeklere oranla çok daha az yer edinebilmişlerdir. Buna karşın meyvelerle tarımsal ürünlerde dair beyit sayısı birbirine oldukça yakındır.

KAYNAKÇA Taranan Dîvânlar

Amî Divâni, Haz. Mehmed ÇAVUŞOĞLU, İÜEF Yay., İstanbul 1979; **Bâkî Divâni**, Haz.Sabahattin KÜÇÜK, AKDTYK TDK Yay., Ankara 1994; **Cem Sultan'ın Türkçe Divan'ı**, Haz. İ.Halil ERSOYLU, AKDTYK TDK Yay., Ankara 1989; **Dîvân-ı Sultân Bâyezîd-i Sâni**, Matbaa-i Osmâniye, 1308; **Fehîm-i Kadîm Hayatı, Sanatı, Divâni ve Metninin Bugünkü Türkçesi**, Haz. Tahir ÜZGÖR, AKDTYK Yay., Ankara 1991; **Fuzûlî Divâni**, Haz.Kenan AKYÜZ-Süheyl BEKEN-Sedit YÜKSEL-Müjgân CUNBUR, Akçağ Yay., Ankara 1990; **Helâkî Divâni**, Haz.Mehmed ÇAVUŞOĞLU, İÜEF Yay., İstanbul 1982; **Hayâlî Bey Divâni**, Haz. Ali Nihad TARLAN, Akçağ Yay., Ankara 1992; **Kafzâde Fâ'ızî Divâni**, Haz. Ali Osman COŞKUN, (Basılmamış), Samsun 1997; **Karamanlı Aynî Divâni**, Haz. Ahmet MERMER, Akçağ Yay., Ankara 1997; **Mesîhî Dîvâni**, Mine MENGİ, AKDTYK Yay., Ankara 1995; **Mezâkî Hayatı, Edebi Kişiliği ve Divanının Tenkidli Metni**, Haz. Ahmet MERMER, AKDTYK Yay., Ankara 1991; **Mîhrî Hatun Divâni**, Haz.Metin HAKVERDÎOĞLU, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi), Ahmet Yesevi Üniversitesi; **Nâbî Divâni I-II**, Haz.Ali Fuat BILKAN, MEB Yay., İstanbul 1997; **Necâtî Bey Divâni**, Haz. Ali Nihad TARLAN, Akçağ Yay., Ankara 1992; **Nedîm Divâni**, Haz.Muhsin MACİT, Akçağ Yay., Ankara 1997; **Nefî Divâni**, Haz. Metin AKKUŞ, Akçağ Yay., Ankara 1993; **Neşâtî Divâni**, Haz.Mahmut KAPLAN, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi), AÜ DTCF; **Nevî Divâni**, Haz. Mertol TULUM-M.Ali TANYERİ, İÜEF Yay., İstanbul 1977; **Sükkerî Hayatı, Edebi Kişiliği ve Divâni**, Haz. Erdoğan EROL, AKDTYK Yay., Ankara 1994; **Şeyh Gâlip Divâni**, Haz.Muhsin KALKIŞIM, Akçağ Yay., Ankara 1994; **Şeyhî Divâni**, Haz.Mustafa İSEN-Cemâl KURNAZ, Akçağ Yay., Ankara 1990; **Şeyhüislâm Esad ve Divâni**, Haz. Muhammet Nur DOĞAN, MEB Yay., İstanbul 1997; **Şeyhüislâm İshak ve Divâni**, Haz.Muhammet Nur DOĞAN, MEB Yay., İstanbul 1997; **Taşlıcalı Yahyâ Bey Divâni**, Haz. Mehmed ÇAVUŞOĞLU, İÜEF Yay., İstanbul 1977; **Zâtî Divâni I**, Haz.Ali Nihad TARLAN,

İÜEF Yay., İstanbul 1967; **Zâtî Dîvâni II**, Haz. Ali Nihad TARLAN, İÜEF Yay., İstanbul 1970; **Zâtî Dîvâni III**, Haz. Mehmed ÇAVUŞOĞLU-M.Ali TANYERİ, İÜEF Yay., İstanbul 1987.

Diger Kaynaklar

AKSAN Doğan (1993). **Şîir Dili ve Türk Şîir Dili, Şîir Dili ve Türk Şîir Dili**, Şafak Matbaacılık: Ankara; (1995). **Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim**, AKDTYK TDK Yayınları: Ankara; AYBET Nahit (1989). **Fuzûlî Dîvâni'nda Maddî Kültür**, Kültür Bakanlığı Yayınları: Ankara; BAYRAM Yavuz (2001). **Çiçeklerle Diğer Bitkilerin Divan Şiirine Yansıma Biçimleri ve Anlam ÇerçeveLERİ**, OMÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Bitirilmiş Doktora Tezi: Samsun; ÇAĞLAYAN Bünyamin (1990). **Taşhcalı Yahyâ Bey Dîvâni'nda Maddî Kültür**, Gazi Ü. BE Y.Lisans Tezi, Ankara; ÇETİNDAĞ Yusuf (2002). “Türk Kültüründe Hayvan ve Bitki Motifinin Seyri”, **Türkler Ansiklopedisi**, Vol.IV, No:4, 171-182; DEMİREL H.Gamze (2000). **Nevî Dîvâni'nda Tabiat**, Fırat Ü. SBE Y.Lisans Tezi, Elazığ; DOĞAN M.Nur (1995). “Divan Edebiyatının Kaynaklarına Toplu Bir Bakış”, **Yedi İklim**, S:63, s.70-74; ERDOĞAN Kenan (1989). **Fuzûlî Dîvâni'nda Kozmografiya ve Tabiat**, Çukurova Ü. SBE Y.Lisans Tezi, Adana; GÖKYAY Orhan Saik (1993). “Divan Şiirinde Meyveler”, **Tarih ve Toplum**, S:112, s.9-13; İPEKTEN Halük (1996). **Fuzûlî**, Akçağ Yayınları, Ankara; KARAHAN Abdulkadir (1980). “Klasik Türk Şiirinde Tabiat”, **Eski Türk Edebiyatı İncelemeleri**, İÜEF Yayınları: İstanbul, s.55-63; MAZIOĞLU Hasibe (1986) **Fuzûlî ve Türkçe Divanı'ndan Seçmeler**, KTB Yay., Ankara; MERMER Ahmet (1985). **Taşhcalı Yahyâ Bey Dîvâni'nda Nebâtlar**, Gazi Ü. SBE Y.Lisans Tezi, Ankara; ÖZEL Ridvan (1981). **Nevî Dîvâni'nda Bitkiler**, Hacettepe Ü. SBE Y.lisans Tezi: Ankara; ŞİMŞEK (KARTAL) Nuray (1994). **16.Yüzyıl Bazi Dîvân Şâirlerinin Türkçe Dîvânlarında Bitkiler: Bâkî, Fuzûlî, Hayâlî Bey, Nevî**, Marmara Ü. SBE Doktora Tezi: İstanbul; YILGÖR Asuman (1990). **Fuzûlî'nin Türkçe Dîvâni'nda Bitkiler**, İstanbul Ü. SBE Y.Lisans Tezi, İstanbul.